

BRZOZOWY (20) ai

Oba o jasne.

sg m N brzozowy (2). ◇ G brzozow(e)go (2). ◇ A brzozowy (1). ◇ I brzozowym (1). ◇ fI brzozową (1). ◇ n G brzozow(e)go (1). ◇ pl G brzozowych (11). ◇ A subst brzozowé (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „brzoza”; betulaceus Mącz; ex betulla factus Cn (20) : ya kom ya ym nyerabył dREW pospolytych brzozowych ZapWar 1502 nr 1935; nyebralem mv Chrosthv sosnovego hy brzozovego ZapWar 1535 nr 2446, 1504 nr 2021, 1513 nr 2112, nr 2154, 1525 nr 2344, 1535 nr 2512 (12); LibMal 1544/79v; Sceda. Skóra z drzewá á zwłázczá z brzozowego których przed czáfy miáfto pápiéru álbo tež párgáminu vzywano Mącz 371c, 24c; Ogień vdziáławszy z rozg láłkowych/ álbo brzozowych/ wroblę młode ná nim ípal SienLek 77v, 171v; Strum H2v, M4.

Wyrażenie: »chłosta brzozowa«: Iuż tám nie będzie chłoftą karány brzozową KlonWor 38.

KN